

[Stavad]

Jeg skal rette en særlig tak til hr. Poulsgaard. Det var måske en uventet tilslutning, der kom fra den side. Jeg synes, at det er en meget konsekvent holdning hos hr. Poulsgaard, for hvis fremskridtspartiet stadig har den politik, det har stået for hidtil, så er det, det drejer sig om, at få indkomstskatten fjernet, at få indkomstskatten sænket. Derfor var det en meget konsekvent holdning hos hr. Poulsgaard, at det selvfølgelig ikke kan lade sig gøre, hvis man tømmer og udtørre alle andre skattekloder. Derfor synes jeg, at det var et helt naturligt ræsonnement, hr. Poulsgaard nåede frem til, selv om jeg har haft min tvivl på forhånd. Jeg glæder mig over, at der også i fremskridtspartiet er sammenhæng i argumentationen og i tingene.

Hr. Maisted talte om de ulykker, der var sket for jordbesiddere og parcelhusejere med de stigninger i ejendomsværdierne, der er sket fra 1983 til 1984. Hvis hr. Maisted ville gøre sig den ulejlighed at kigge på sidste ordinære vurdering i 1981, hvor vi fik et fald og derefter en stigning, så ville hr. Maisted finde ud af, at vi ikke har haft en stigning i den periode, der fuldt ud svarer til den almindelige inflation i samfundet. Derfor er de ulykker, man forsøger at tegne et billede af, hverken på vej eller eksisterer andre steder end i hr. Maistedes hjerne.

Endnu en gang tak for tilslutningen til de to socialdemokratiske forslag. Vi glæder os til i et positivt udvalgsarbejde at få gennemført nogle regler om jordbeskatning, så det fortsat er en kilde til finansiering af de offentlige udgifter. Vi kan konstatere, at hvis ikke vi gør noget, så vil en meget stor del af kommunerne være uden ejendomsskatter, uden grundskatter i løbet af en årrække. Vi kan se, at den udvikling går stærkt.

Samtidig er der tale om en retfærdighedsgering i forhold til Københavns og Albertslund kommuner, hvor fradragsrettens bortfald for ejendomsskatternes vedkommende har slået meget stærkt igennem. Det har betydet ganske store stigninger for nogle husejere, og det mener vi der skal rådes bod på. Det lovede vi, da vi gennemførte forliget i 1981, og det forsøger vi hermed at leve op til.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal indskrænke mig til to bemærkninger, først til hr. Stavad. Når udviklingen går sådan med grundskatterne i kommunerne, så kunne det jo være, fordi kommunerne af erhvervspolitiske grunde, men også af almenmenneskelige grunde, om jeg så må sige, føler, at det er den rigtige skattepolitik at føre i kommunerne. Sådan kunne problemerne også ses, så hvis man er tilhænger af det kommunale selvstyre, var det måske nyttigt, at man ikke forstyrrede det på den måde.

Det giver mig anledning til at sige, at jeg tror, hr. Stavad gjorde sig skyldig i en misforståelse, nemlig den, at kommunerne efter den henstilling, regeringen gav, ikke kunne sænke indkomstskatterne. Jo, det kunne de godt. Det, vi havde henstillet til dem, var, at hvis de gjorde det, måtte forudsætningen være, at de beskar deres budgetter tilsvarende. Vi henstillede, at de ikke sænkede skatterne og tog det, der manglede, af de likvide beholdninger. Sådan hang det sammen. Så de kunne udmærket have beskåret deres skatter, men så skulle de altså beskære deres budgetter tilsvarende.

Fru Aase Olesen spurgte: hvor meget koster denne nedtrapping af de amtskommunale grundskatter? Det drejer sig om 200 mill. kr. pr. promille pr. år, og det betyder en stigning i indkomstskatten på 0,08 pct. pr. promille pr. år.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Ministeren sagde, at kommunerne kan bruge grundskyldpromillerne i deres erhvervspolitik. Jeg vil da ikke afvise, at noget sådant finder sted, at kommunerne vurderer, hvordan de bedst muligt kan tiltrække virksomheder og arbejdspladser ved at fastsætte grundskyldpromillen til en bestemt størrelse.

Jeg synes imidlertid ikke, det er et hensyn, vi kan tage, når vi diskuterer grundskyldpromillerne. Tværtimod synes jeg, det er urimeligt. For det første, fordi det betyder, at kommunerne kan bruge grundskyldpromillerne til at tiltrække arbejdspladser fra andre kommuner, hvor det måske ud fra en helhedsbetragtning var bedre, at de blev anbragt. For det andet, fordi jeg synes, at det er en dårlig anvendelse af vores skattesystem at bruge det til at føre erhvervspolitik med.